

ת"פ 42856/10/15 - פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נגד אלון ארוב, ארוב גרופ בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42856-10-15 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ארוב ואח'

לפני כבוד השופט נעה תבור

המאשימה
פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה
ע"י ב"כ עו"ד אורנה גלבשטיין ועו"ד לירן חיים
נגד

הנאשמים
1. אלון ארוב
2. ארוב גרופ בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יעל גרוסמן, עו"ד איתן מעוז
ועו"ד סתיו שורצברג

גזר - דין

כתב האישום

1. בין השנים 2006-2012 שימש נאשם 1 מנהל פעיל בחברה נאשמת 2 ועסק בסחר ביהלומים. באותן שנים עשו הנאשמים שימוש בשירותיו של עסק למתן שירותי מטבע במתחם הבורסה ליהלומים אותו ניהלו מנחם מגן ודורון אלעד. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנת 2011 קיבלו הנאשמים ממגן ואלעד חשבוניות כוזבות בסך כולל של 17,929,845 ₪ לפיהן רכשה הנאשמת יהלומים מיהלומנים שונים בעוד שבפועל לא ביצעו הנאשמים עסקאות יהלומים עם אותם יהלומנים אלא רכשו את היהלומים מיהלומנים אחרים. כן הודו הנאשמים בכך שבשנת 2011 קיבלו ממגן ואלעד חשבוניות כוזבות לגביהן לא ביצעה הנאשמת עסקת יהלומים כלל וזאת בסך כולל של 1,583,032 ₪.
2. בנוסף הודו הנאשמים בכך שבין השנים 2007 - 2010 העבירו כספים לעובדי הנאשמת בסך כולל של 3,206,884 ₪ מבלי לרשום אותם בספר החשבונות של הנאשמת ומבלי לדווח עליהם לרשויות המס.
3. הנאשם הודה והורשע בשני אישומים אשר בכל אחד מהם מיוחסת לו עבירה של הכנה וקיום פנקסי חשבונות כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה יחד עם סעיף 224א לפקודה ועבירה של שימוש במרמה ערמה ותחבולה במזיד ובכוונה להתחמק ממס לפי סעיף 220(5) לפקודה יחד עם סעיף 224א לפקודה. הנאשמת הורשעה בשני האישומים בעבירות לפי סעיפים 220(4) ו-220(5) לפקודה.
4. הודאת הנאשמים נעשתה במסגרת הסדר טיעון ולאחר שעובדות כתב האישום המקורי תוקנו כך שיכללו את העובדות המפורטות לעיל.

הסדר הטיעון

5. הצדדים הגיעו לכלל הסדר הטיעון לאחר שמיעת מרבית ראיות המאשימה ובסיומו של הליך גישור שחלקו התקיים בבית המשפט (בפני נשיא בית המשפט כב' השופט אביחי דורון) וחלקו מחוץ לכתלי בית המשפט עמוד 1

(בהשתתפות פרקליטת מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) עו"ד ליאת בן ארי). במסגרת ההסדר תוקן כתב האישום באופן משמעותי מאד לקולה, הן מבחינת העובדות ומבחינת הנאשם גם במובן סעיפי החיקוק. בנוסף, הגיעו הצדדים להסכמות בדבר ענישה מוסכמת אותה ביקשו שני הצדדים לכבד.

6. על פי ההסדר עתרו הצדדים לגזור על נאשם 1 עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, קנס בסך 3.5 מיליון ₪ ומאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים בעבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה. על הנאשמת עתרו הצדדים לגזור עונש של קנס כספי בסך 1.5 מיליון ש"ח.

טיעוני הצדדים

7. במסגרת ראיות לעונש העיד גבאי בית הכנסת בו מתפלל הנאשם וסיפר על תרומות הנאשם לבית הכנסת ולקהילת הנזקקים בסביבתו, סיפר על קיום סעודות לטובת מי שלא שפר עליו מזלו ועל נדיבות לבו של הנאשם. בנוסף העיד חברו של הנאשם שסיפר על התמיכה המושיעה לה זכה מן הנאשם שעה שעסקיו קרסו והוא חווה משבר בחיי המשפחה. העד סיפר כיצד תמך בו הנאשם בשעת צרה תמיכה נפשית וכלכלית, סייע לו במקום מגורים בתוך ביתו שלו, סייע לו במקום בעבודה וכיצד בזכות תמיכתו הצליח להתאושש מן המשבר העמוק שבו נמצא.

8. באי כוח שני הצדדים ביקשו לכבד את ההסדר ופירטו נימוקיהם בהרחבה ובטעם.

9. הנאשם בדבריו לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה וצער. הנאשם סיפר על המועקה הרבה שמלווה אותו מאז תחילת הפרשה לפני שבע שנים ועל תקוותו כי לאחר שישלם את המחיר החברתי והכלכלי יוכל לחזור ולהמשיך בחייו ולהיות אב נוכח בחיי ששת ילדיו. הנאשם הודה לסנגוריו וכן למאשימה על הגינותה וביקש מבית המשפט לנהוג בו בחמלה.

דין והכרעה

10. הסדר הטיעון אותו ביקשו הצדדים לכבד הוא הסדר מקל מאד במובן עונש המאסר בפועל ומכביד מאד במובן הקנסות הכספיים. בחינת הענישה המוחשית הבאה לידי ביטוי במשך המאסר בפועל מציבה את העונש המבוקש מחוץ למתחם העונש ההולם. עיון בפסיקה הנוהגת בעבירות מס מסוג העבירות בהן הודה הנאשם מגלה כי הענישה כוללת כמעט תמיד עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח ולא במסגרת עבודות שירות. הצירוף 'כמעט תמיד' נאמר מפאת הזהירות והגבלת היקף החיפוש אך בכפוף להסתייגות זו אומר כי לא עלה בידי לאתר ולו תיק אחד שבו נגזר עונש שלא במאסר בפועל ממש מקום שאדם הורשע בעבירות מס הדומות באופיין לאלו בהן הורשעו הנאשמים גם מקום שמדובר בסכומים נמוכים בהרבה מאלו הנקובים בכתב האישום הנוכחי. (ראו למשל רע"פ 3350/15 **בואהרון נ' מדינת ישראל** (17.3.16) שם נדון אדם ל- 8 חודשי מאסר בפועל בגין ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדן בסכום של כ- 230,000 ₪, רע"פ 528/18 **ספדי נ' מדינת ישראל** (11.2.18) שם נדון אדם בגין הפקת תלושי שכר פיקטיביים, חשבוניות כוזבות, הוצאת חשבוניות מבלי לדווח על ההכנסה ומכירת חשבוניות לאחרים ונקבע מתחם שבין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשים ועל הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, עפ"ג (י-ם) 800-05-15 **ג'ולאני נ' מדינת ישראל** (24.8.15) שם הורשע הנאשם בגין רכישת 25 חשבוניות ומסירתן ללקוחותיו, עשיית עבודה מבלי להוציא חשבוניות בסכום של כ- 200,000 ₪ והשמטת הכנסה בסכום של כ- 725,000 ₪. בית המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שבין 7 חודשי מאסר לבין 24 חודשים ואת עונשו של הנאשם שנגזר ל- 8 חודשי מאסר בפועל. עוד ראו רע"פ 5624/15 **בראונר נ' מדינת ישראל** (15.11.15) שם אושר עונש שנגזר על

נאשם שהורשע בשימוש ב- 47 חשבוניות כוזבות בסך כ- 3 מיליון ₪ וסכום המס שנוכה בגין היה כ- 450,000 ₪. בית המשפט קיבל את הקביעה כי מדובר בחשבוניות 'זרות'. מתחם העונש שנקבע נע בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשים ועונשו של הנאשם נגזר ל- 9 חודשי מאסר בפועל). מנגד יצוין כי המקרה שלפני חריג במובן זה שהעבירות המיוחסות בגין קבלת החשבוניות, זרות ופיקטיביות כאחד, אינן עבירות לפי חוק מס ערך מוסף אלא עבירות לפי פקודת מס הכנסה בלבד. בעוד במקרים השגרתיים משמשות החשבוניות הכוזבות לשם ניכוי מס תשומות שלא כדין, במקרה דנן, בשל שיטת המיסוי הייחודית ליהלומנים, לא נעשה שימוש ישיר באותן חשבוניות לשם ניכוי מס תשומות וכתב האישום המתוקן שותק ביחס לשאלת סכום המס שנגרע מקופת המדינה.

11. עבריינות כלכלית פוגעת בציבור בכללותו ומעשי הנאשמים גם בגרסתם המרוככת בכתב האישום המתוקן הם בגדר עבריינות כלכלית. מעשי הנאשמים פוגעים בערכים מוגנים בסיסיים של חלוקה צודקת ושוויונית בנטל נשיאת המס. בנוסף נלווית למעשים פגיעה ייחודית באמון הציבור, שכן שיטת חיוב המס שחלה בענף היהלומים אפשרה לנאשמים הגשת דוחות שייחשבו כשומה סופית. העבירות בהן הורשעו הנאשמים מביעות ניצול פושע של שיטת גבייה שהותאמה לצרכי הענף והתבססה במידה רבה על אמון בנישומים. בכך פגעו הנאשמים לא רק בשוויון ביחס לאחרים אשר דיווחו דיווחי אמת אלא באמון שניתן בהם על ידי רשויות המדינה.

12. בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון שמדובר בעבירות מתוכננות ושיטתיות ולא בגחמה רגעית או בהיסח הדעת. מנגד, נתתי משקל לכך שבסופו של יום הודה הנאשם באחריות כמנהל לפי סעיף 224א לפקודת מס הכנסה. בשאלת הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה יש לקחת בחשבון כי סך החשבוניות הזרות שקיבלו הנאשמים היה מעל 17 מיליון ₪ וסך החשבוניות הכוזבות הוא כ- 1.5 מיליון ₪ נוספים, אם כי כאמור כתב האישום אינו נוקב בנתון כלכלי ברור בדבר גובה הנזק שנגרם לאוצר המדינה. בין שיקולי בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם ניתן משקל לסיבות שהביאו אדם לביצוע העבירה. אומר בפירוש כי אינני רואה כנסיבה מקלה את העובדה שמעשיו של הנאשם היו 'מקובלים' בין הסוחרים בבורסה, ראשיה ומוביליה. הנאשם אדם עתיר ניסיון שעסקיו חובקי עולם, חייב להפעיל את שיקול דעתו מצפוני ויועציו על מנת לבחור מהי הדרך בה ילך.

13. לאור מדיניות הענישה הנוהגת, מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ויתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון הוא בין 9 חודשים לבין 30 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית ובאישום השני המתחם נע בין מאסר על תנאי לבין 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית (לרף התחתון באישום זה ראו ת"פ (חד') 2711-06 מדינת ישראל פקיד שומה חקירות חיפה והצפון נ' אלפר (27.01.2010)).

14. בעת הטיעונים לעונש ביקשתי מן הצדדים להתייחס לפער בין הענישה המקובלת לבין הענישה המוסכמת ביניהם וכן לשאלה האם היתה לגובה הקנס המוסכם השפעה על משך המאסר בדרך של "קניית חירות". שני הצדדים התייחסו בהרחבה לשאלות אלו.

15. לאור ייחודיות נסיבות ביצוע העבירות והעולם הסגור בו התרחשו ביקשו הצדדים לעשות שימוש בנקודות ייחוס והשוואה מתוך הפרשה הנוכחית ולא על דרך השוואה לגזרי דין אחרים המאזכרים אותם סעיפי חוק בפקודת מס הכנסה או לגזרי דין הנוגעים לחשבוניות כוזבות ובהם עבירות לפי חוק מס ערך מוסף. בפרשה זו שתחילתה בחשיפת ה"בנק המחתרתי" שהתנהל בבורסה ליהלומים הוגשו 25 כתבי אישום מתוכם

הסתיימו עד כה 16. קו הגבול בין מי שעליהם נגזרו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה לבין מי שעליו נגזרו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות הוא הקו בין מי שהפעיל את ה'בנק' ותיחזק במתכוון את התשתית הכלכלית הפלילית עליה נשען לרבות בדרך של הוצאת חשבוניות כוזבות בסכומים גבוהים לבין מי שעשה שימוש בשירותי הבנק אך מעשיו לא תרמו ישירות לקיום תשתית הפעילות של הבנק. קו הגבול האמור הודגם באמצעות שני התיקים בהם הוסכם במסגרת הסדר טיעון על עונשי מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים. בת"פ 41203-10-15, **בענין יוסיבון** שפרטיו חסויים, הודגם הבדל משמעותי בינו לבין הנאשם הן בסוג העבירות והן בסוג הפעילות וכן ת"פ 49508-10-15 אשר בו נתנו הנאשמים את הדין בין היתר על הוצאת חשבוניות כוזבות בסכום של מעל 4 מיליון דולר. לעומת זאת נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות בכל התיקים הבאים בפרשה: ת"פ 16760-08-16 **בענין פסטג** שם קיבלו הנאשמים חשבוניות כוזבות בסך כולל של מעל 1.2 מיליון דולר, הוציאו חשבוניות כוזבות בסך כ- 180,000 דולר וביצעו עבירות מס נוספות, בת"פ 16425-08-16, בת"פ 38477-07-17 **בענין משיח** שם הורשעו הנאשמים הן בהוצאה של חשבוניות כוזבות והן בקבלה, ת"פ 18475-11-16 **בענין מנדלר**, קיבלו הנאשמים חשבוניות כוזבות בסכום של כ- 2 מיליון דולר, בת"פ 38374-06-17 **בענין פטיש** ות"פ 66226-06-17 **בענין צרויה**.

16. מטעוני הצדדים ומפסקי הדין שהגישו לעיוני והעונשים שנגזרו בפרשה זו עולה כי בענייננו הדגש אינו מונח על סכומי החשבוניות הכוזבות אלא על מידת מעורבות הנאשמים השונים בפעילות הבנק. במישור זה אין הבדל בין הנאשמים בכתב האישום שלפני לבין אחרים שעליהם נגזרו עונשים לריצוי בעבודות שירות. ההבדל בין הנאשמים לענין היקף החשבוניות הכוזבות לא נשכח כליל והוא בא לידי ביטוי בהחמרה בגובה הקנס.

17. אפשר ואילו היה עלי לגזור את דינו של הנאשם בסיום ההליך לא הייתי מקבלת את האבחנה האמורה אולם מקום שמוצג הסדר טיעון, לא ניתן לקבוע כי הקו שנבחר על ידי המאשימה להפרדה בין עבודות שירות למאסר איננו סביר.

18. בנוסף בבואי לבחון את הסדר הטיעון וסבירותו עולה במלוא עוצמתה שאלת אחידות הענישה. כאשר משווים את הנאשם אל אחרים שמעמדם ביחס לשימוש שעשו ב'בנק' היה כמעמדו, ועל כולם נגזרו עונשי מאסר בעבודות שירות, יש בכך לשמש נימוק משמעותי המצדיק קבלת הסדר הטיעון, הגם שהעונש המוסכם חורג לקולה ממתחם העונש ההולם. חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי אחידות הענישה הוכרה על ידי בית המשפט בע"פ 4761/15 **אמיר ג'ורבאן נ' מדינת ישראל** (23.11.15). הקלה דומה נעשתה גם במסגרת פרשה זו בעניינו של אוחנה (עפ 8345/15 **מאיר אוחנה נ' מדינת ישראל** (19.9.17) אשר לגביו נקבעו הדברים הבאים:

35. [...] לפיכך, עקרון אחידות הענישה מצדיק הקלה בעונש, מקום שלא מתקיים יחס שקילות מספק בין עונש שהוטל על נאשם אחד לבין העונשים שהוטלו על יתר המעורבים באותה פרשה עבריינית, בהתאם למעמדם, תפקידם וחלקם היחסי בפרשה.

"כבר נפסק כי עקרון אחידות הענישה עשוי להוות נימוק להקלה בעונשם של מי שהורשעו יחד עם אחרים, אך נגזרו עליהם עונשים באופן שלא הולם את מידת מעורבותם באותה פרשה פלילית. כך למשל, נקבע על ידי בית משפט זה בע"פ 2580/14 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.9.2014) - 'עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה... עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו

מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעים של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע' (פסקה 19 לפסק דינו של השופט דנציגר; ההדגשה אינה במקור) (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 21 (22.2.2015)).

19. הסדר הטיעון הביא בחשבון את התיקון המשמעותי לקולה בעובדות כתב האישום ואת העובדה כי לגבי הסכום העיקרי (4.7 מיליון דולר) קיבלה התביעה עמדת הנאשם כי נעשו עסקאות יהלומים רק לא עם מי שמופיע כצד לחשבונית. כמו כן הדגישו שני הצדדים בטיעוניהם את הקושי הראייתי העומד בבסיס ההסדר. ענין זה עלה והתברר תוך כדי ניהול ההוכחות וקיומו של קושי ראייתי מצדיק בהחלט עריכת הסדר, גם אם הוא מקל עם הנאשמים. שמיעת הראיות הבהירה קיומו של קושי ביחס ליסוד הנפשי של הנאשם ובעקבותיה צומצם עד מאד היקף האישום השני. נתון נוסף התומך בקבלת הסדר הטיעון הוא הסרת המחדל במלואו והסכם עם פקיד השומה האזרחי. "נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העברין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא" (ראו רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009); רע"פ 3572/15 אלימלך נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (18.5.2016); רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל, פסקאות 22-14 (25.10.2015)).

20. בנוסף לאלו יצוין כי אין לנאשם הרשעות קודמות וכי שיתף פעולה בחקירה למן הרגע הראשון. כמו כן נתתי משקל לטיעוני ההגנה בדבר הפרסומים שליוו את תחילת החקירה, הקושי הכלכלי שנגרם לנאשמים בשל הגבלת צעדיהם על ידי הבנקים באופן מידי עם חשיפת החקירה עד כדי הפסקת פעילות החברה בתחום היהלומים כמעט באופן מלא. כן נתתי דעתי לפגיעת ההרשעה בנאשם שעסקיו בחו"ל ואשר לגביו עצם ההרשעה עלולה להיות בעלת השפעה לרעה על המשך פעילותו העסקית. כמו כן לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, שינוי הפעילות בבורסה מאז גילוי הפרשה ולסיום גם את מעשיו הטובים של הנאשם ותרומתו לחברה לאורך השנים כפי שעולה מעדויות עדי האופי ומן המסמכים שהגיש (1/ס).

21. הכלל בפסיקה הוא כי רק לעיתים נדירות יסטה בית המשפט מהסדר טיעון. כמובן רשאי בית המשפט לחרוג מן ההסדר מקום שהוא סבור כי ההסדר אינו מקיים איזון ראוי בין האינטרסים השונים, אולם חריגה זו תיעשה בזהירות ובמשורה ומתוך ידיעה כי בית המשפט אינו חשוף למכלול השיקולים שעלו בין הצדדים בעת ניהול המשא ומתן ביניהם (ראו רעפ 7949/04 ויאצסלב קרמנצקי נ' מדינת ישראל (27.12.04)).

22. לאחר כל שנאמר, מצאתי כי בנסיבות הייחודיות שפורטו לעיל, הסדר הטיעון סביר אף שהוא מקל ביחס למתחם העונש ההולם ואני גוזרת את העונשים הבאים:

על נאשם 1:

א. שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם יבצע את עבודות השירות במרכז למורשת המודיעין בשד' יריב אהרון ברמת השרון וזאת במשך חמישה ימים בשבוע 7.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחופ"מ יועסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עובד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחוייב ביום עבודה מלא. תחילתן של ביצוע העבודות ביום 24.10.18 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב צ'יקו בני טל" 050-6095444.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל':

08-9787060.

אני מודיעה לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי במהלך ריצוי ע"ש יהיה נתון למעקב של בדיקות שתן, סירוב לבדיקה או בדיקה עם ממצאים חיוביים, או ניסיון לזיוף דגימת שתן, יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין, התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר בפועל. בית משפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. קנס בסך 3,500,000 ₪ אשר ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 2.11.18 והבאים בכל שני לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיד.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

על נאשמת 2:

ד. קנס בסך 1,500,000 ₪ שישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 2.11.18 והבאים בכל שני לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד תעמוד יתרת הקנס לפרעון מיד.

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם, ובהיעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידי או לידי גורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

מוצגים 1/ת, 2/ת ו-7/ת - מוחזרים למשמורת המאשימה.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשע"ט, 02 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.